

NA SLOVÍČKO.....	3
LISTÁRNA	5
Články.....	5
Trojí poděkování.....	5
Adopce na dálku—nové informace	5
Zamyšlení	5
Matka moudrosti.....	5
Na stanovisku Pána (momentka ze života naší farnosti).....	7
RODINĚ	7
Život ve víře.....	7
Duchovní poklad je tu pro všechny	7
O radosti.....	8
Z kázání papeže Františka (O strachu a o radosti)	9
Pro poučení.....	10
Přísloví.....	10
Řekli.....	10
Řekli o lásce.....	10
Dvojí pohled na blízkost.....	10
Zábava	11
Pyramida	11
PASTORACE.....	11
Pastorační plán	11
Svátosti a svátostiny	12
Plán kostelních sbírek	12

s P. Leošem Ryškou, farářem ve farnosti Ostrava-Heřmanice a ředitelem Tv-Noe.

Otče Leoši, byl jste naším panem farářem P. Janem pozván na svinovskou pouť jako slavnostní celebrant a kazatel. Dovolte nám několik otázek pro náš farní časopis:

Odkud pocházíte a jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Mé rodné městečko je Šenov s krásným barokním kostelem se zvláštním neobvyklým titulem - Prozřetelnosti Boží.

Za své povolání mnoho vděčím své rodině, babičce, skvělým rodičům, sestřám, také několika kněžím, kteří mně svým příkladem radostného života ukázali směr. Boží volání je velké tajemství každého z nás. Myslím si, že Bůh má pro každého svůj plán a má mnoho prostředků, jak nám to sdělit. Nemám na to přesný recept, ale určitě pomůže si lehnout někdy večer na lavičku nebo do trávy a dívat se na hvězdy. Uvědomění si nekonečného vesmíru nad námi dává tušit, že jsme tady jen na nějaký čas. Je důležité podívat se na to, co chci v životě dělat s nadhledem věčnosti.

Kde všude jste působil jako kněz?

Moje první farnost byla Karviná a jak se říká, byla to moje první láska. Psal se rok 1989, na podzim přišla sametová revoluce a mnoho lidí se zajímalo o duchovní život. Vzpomínám si, že jsem připravoval současně rekordních 36 párů snoubenců, někdy měl i šest mší svatých s nedělní liturgií, mnoho křtů, několik pohřbů týdně, ale byl jsem tam šťastný.

Po roce novokněžské služby jsem byl povolán do Ostravy, kde salesiáni dostali zpět budovu a kostel sv. Josefa – Don Bosko. V domě se ale nedalo bydlet, a tak jsem nastoupil jako kaplan u baziliky Božského Spasitele. Sedm let jsem sloužil v této farnosti, rád na to vzpomínám. Vytvořilo se tam milé společenství mladých, denně jsem se potkávali na mších, bylo mnoho společných akcí, jezdili jsme na hory apod.

V roce 1993 až 1995 jsem studoval na Vyšší

filmové škole ve Zlíně režii a zároveň pobýval ve zlínské salesiánské komunitě.

Od roku 1997 jsem se stal farářem v Ostravě Heřmanicích, kde až dodnes působím a mám tam svoje „milované ovečky“.

Jste všeobecně znám jako člověk, který pracuje v médiích. Jak jste se k této práci dostal?

Byla to touha evangelizovat. Už v semináři jsem se do toho při ofocování těch „diáčků“

zamiloval. Dělal jsem diapásma s tím, že je budu používat při výuce náboženství a při práci se snoubenci, později do toho přišla kamera a video. Shlédl jsem několik krásných filmů, které mě chytly za srdce. Viděl jsem, že je možné filmem lidi vést k Bohu. Je to o emocích, a když je emoce silná a pozitivní, tak nutí člověka přemýšlet. Když jsem byl v karvinské farnosti, půjčil jsem si od jednoho pána kameru a začal natáčet vše co mě zaujalo, hlavně ze života mladých. Pak jsem prodal všechno, co jsem měl, a koupil jsem ji od něho. Brzo na to jsem natáčel celosvětové setkání mládeže v Czenstochowé. To byl rok 1991 a začala se psát historie Telepace. Mezitím se v budově polorozpadlého redemptoristického kláštera v Ostravě začaly budovat nové prostory a studia. Byla to doba velkého nadšení, montérky byly nejčastějším našim oděvem. Přidávali se stále další lidé a díky Boží Prozřetelnosti se 10. května roku 2006 zahájilo vysílání Televize Noe.

V Tv-Noe působíte jako ředitel. Co to všechno obnáší?

Je to každodenní starost o všechny na palubě Noemova korábu a zároveň starost o velkou rodinu našich diváků ve virtuální katedrále. Naštěstí v tom nejsem sám, ale mohu se opřít o řadu skvělých spolupracovníků.

Kolik má televize Noe zaměstnanců a jaký je rozpočet?

Začínali jsme se šestnácti lidmi. Dneska jich máme přes devadesát. Televize Noe žije výhradně z darů, nevysílá reklamy. Je to život každodenní many – trvalá nejistota pro celý tým a naprostá závislost na Bohu. Vnímám, že Pán Bůh se stará a že ty peníze vždycky přijdou. Dnes už je to skutečně hodně peněz – jsme na 6,5 milionech korun měsíčních nákladů, potřebujeme, aby týdně přišlo 1,2–1,3 milionu. A všechno jsou to dary. Je to zázrak, že to funguje.

Jak vypadá Váš pracovní den?

Jsou to setkávání se zaměstnanci, porady, návštěvy hostů, práce ve střížně, režie některých živých přenosů....Každý den je pro mne velkým darem a snažím se ho naplno prožít.

Co je pro Vás jako kněze v prožívání kněžství nejdůležitější?

Je to zajisté modlitba – rozhovor s Režisérem.

Jaký je Váš oblíbený světec a proč?

Don Bosko, už v dětství jsem si ho oblíbil, stal se mým birmovacím patronem, je pro mne inspirací.

Jak se těšíte na naši pouť ve Svinově?

Těším se na svinovské farníky a věřím, že tam uvidím i některé pro mne známé tváře. Otec Jan Larisch je mým spolužákem, a tak se také těším, že uvidím zblízka jeho apoštolát.

Chtěl byste něco vzkázat našim čtenářům?

Mým oblíbeným citátem je Fil. 4,22 „Radujte se stále v Pánu, opakujte, radujte se!“ Nedejme se zmást nářky mnohých lidí nad tím, co je špatně. Hledejme dobro. Dívejme se kolem sebe, jak je nádherná příroda, kolik je dobrých lidí kolem nás a budme za to vděční. Protože vděčnost plodí radost..

Děkujeme za rozhovor ■

Trojí poděkování

Již tolik upřímných díky bylo vzkázáno prostřednictvím časopisu Svinovniček našemu farníkovi panu Leo Žídkovi! I tentokrát nastal důvod děkovat.

Pan Leo Žídek se nejvíc zasloužil o změnu názvu svinovského náměstí Komunardů na náměstí Kardinála Tomáška. Jen pan Žídek sám ví nejlíp, kolik úsilí musel vynaložit k uskutečnění tohoto záslužného počinu, kolikrát on sám stál před pomyslnými zavřenými dveřmi. Ty se konečně otevřely a v neděli 30. dubna t. r. jsme se dočkali nového názvu svinovského náměstí. Za slovy – děkujeme, pane Leo Žídku – se skrývá naše velká vděčnost k Vám a poděkování za Vás Pánu Bohu.

Poděkování náleží i duchovnímu správci svinovské farnosti otci Janovi, který se toho dne po ranní mši svaté velkou měrou podílel spolu s přizvanými hosty na závěrečném slavnostním ukončení této mimořádné a ojedinělé události.

farníci ze Svinova a farníci z blízkého okolí ■

Adopce na dálku - nové informace

Vážený otče Jane,
děkujeme za Vaši veškerou dosavadní finanční pomoc v projektu Adopce na dálku – Ukrajina. Dovoluji si Vám oznámit, že došlo k ukončení Vaší smlouvy č. 1022119, Anička Midjanko či přesněji její rodina se odstěhovala. [...] Na smlouvě evidujeme k dnešnímu dni zůstatek 9 200 Kč. Prosím, dejte mi vědět, jak s tímto zůstatkem máme naložit. V případě, že byste si vybral jiné potřebné dítě, zůstatek Vám pak můžeme převést na novou smlouvu. Budeme moc rádi, když s námi budete nadále spolupracovat.

Více informací najdete na našich stránkách [Adopce na dálku \(adoptujsi.cz\)](http://adoptujsi.cz).

V případě jakýkoliv dotazů se na mne, prosím, obraťte.

Ing. Veronika Cabala

Středisko humanitární pomoci a rozvojové spolupráce DCHOO ■

Matka moudrosti

Přemýšlím, co všechno jsme si už ve Svinovníčku řekli či jenom připomněli, naznačili, doporučili apod. A co si ještě můžeme říct v budoucnu...!

že se nemáme bát říkat *prosím* a *děkuji*.

že máme zdravit starší lidi a třeba i mladší, když oni někdy „nestihnou“ pozdravit jako první.

že muži mají zdravit ženy, i když je k tomu úsměvem nevybídnu, jak to prý kdysi platilo ve staříčké a konzervativní Anglii.

že nejenom my, ale i ti druzí jsou relativními středy světa, a budeme-li to navzájem uznávat, vytvoříme skvělou společnost.

že nemáme ukvapeně odsuzovat své bližní.

že nemáme uznávat jen své názory a považovat je za jediné pravdivé.

že zloba a násilí stěží může něco vyřešit.

že máme odpouštět a být vstřícní, i když ten druhý se nedokáže omluvit.

že nemáme jen nadávat a rebelovat, ale přiložit i ruku k dílu a angažovat se ve prospěch svých spoluobčanů.

že se máme snažit zachovat vždy slušnost a nezaujatost.

že si máme navzájem pomáhat.

že se máme na sebe raději usmívat nebo se alespoň příjemně tvářit.

že máme hájit svou víru a zůstat věrnými.

že se nemáme vzdávat naděje, i když se někdy situace jeví jako beznadějná.

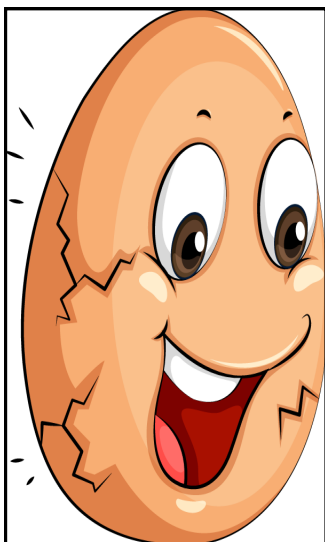
že se máme mít zkrátka rádi. S Pánem Bohem i lidmi.

že...

...je toho skutečně hodně. (Pokud to plníme, stáváme se již vážnými kandidáty na svatořečení, že?)

A je dobré si to často říkat znovu, poněvadž **OPAKOVÁNÍ JE MATKA MOUDROSTI!**

P. N.■

Na stanovisku Pána (momentka ze života naší farnosti)

Popisovat, jak proběhly Letnice (odpoledne 28. 5. 2023) v naší farnosti, nechci. Připadala bych si jako studentík v září, když dostane za úkol popsat nejhezčí výlet svých prázdnin. Základní informace však jsou zde: je čas seslání Ducha Svatého a na farním pozemku se tradičně smaží vajíčka. Ale to se musí vidět! Ohniště, obrovský hrnec, veslo, kterým jeden z farníků obratně vládne, ta chuť zažít si kousek humoru, no ano, namluvili mi, že je v hrnci 2580 kousků slaniny. Uvěřila jsem a sledovala, jak se ty pravidelně rozkrájené krychličky špeku v kastrolu nad plamenem roztápějí sledovány ostřížím zrakem profesionála. Každý čtvereček vytavit, žádný nesmí zůstat jen tak nabílo a žádný se nesmí přeškvařit. Víte, co to dá za práci, uhlídat to hejno? V pravý čas hrnec odstavili. Stála jsem nad tím okouzlená a stejně tak i později, když se ten muž chopil pádla, no,

nebyla to vařečka, a pravidelnými, pomalými pohyby se jal dobývat z bílků a žloutků homogenní hmotu, které se říká vaječina a chutná jako..., jako ta nejlepší vaječina. Přirovnat se k ničemu jinému nedá, není to žádná napodobenina, ale jedinečný pokrm z vajec, slaniny a bylinek připravený v pravý čas s láskou k bližním. A muž míchá a míchá, kouř mu nevádí, stále se mírně usmívá, jen tak pod fousy, ví, co dělá.

A já jsem si vzpomněla na ranní kázání, kde se otec Jan zmínil o čase a prostoru, sice jen marginálně, ale zaujal mě. Asociativně se mi vybavily myšlenky mých oblíbených mystiků, manželů Tomášových, hlavně paní Míla, která obyčejné činnosti, jako je práce v kuchyni, dovedla ocenit jako službu Bohu, jako modlitbu. Říkávala, že žena, která soustředěně a s láskou míchá zasmažku, aby pokrmem nasýtila své blízké, je ve stavu bytí, v jednotě, kterou je modlitba. Připadá mi, že ve chvíli toho trpělivého míchání, soustředění na tu nejlepší kvalitu, rozpustil náš kuchař své zdánlivě malé Já a rozplynul se celý v lásce, kterou je Bůh. „Jsem stále s Tebou, Pane, a ty jsi stále se mnou, ať v čase a prostoru nebo mimo ně...“ uvádí Eduard Tomáš v jedné ze svých knih.

Atmosféra při jídle byla až duchovně krásná, tichá, jak by ne, byly tu s námi výjimečné bytosti, nejen otec Jan, ale i otec Adam z Raduně, který podrobně vzpomínal na čas svého působení ve Svinově, líbila se kutna a vtip (ne tak vous) františkána Felixe Márii. Jedli jsme obezřetně, aby z chlebů neukáplo, ale ukáplo..., jedli jsme víc než jindy a litovali jsme ty, kteří nepřišli; ochudili se o mnohé, nejen z hlediska gastronomického a přátelsky sousedského, ale možná by také pochopili, co je to vaření, kuchtění, jak je významné dělat všechno s láskou, možná by zhodnotili své životy, poznali, jak jsou cenné, jak se dotýkají Boha. Tak jim (vám, nám) to aspoň teď říkám v souladu s mysliteli: Vaříte? Chystáte, staráte se o druhé? Zdá se vám, že je to málo? Že jste obyčejní, zanedbatelní? Ne, možná ti, kterým snad někteří v skrytu závidí jejich pestré životy, blahobyty, jsou na křivolaké cestě, my nejsme na cestě, jsme na stanovisku Pána. Tak to vidí moudří, tak jsme to o svatodušním svátku mohli prožít my. Radujme se!

Lydie Romanská ■

RODINĚ

Život ve víře

DUCHOVNÍ POKLAD JE TU PRO VŠECHNY

Milí spolufarníci, spolufarnice a spolufarničátka, není to tak dávno, co jsme si spolu s našimi birmovanci vyprošovali dary Ducha svatého, jimiž jsou moudrost, rozum, rada, síla, umění, zbožnost a bázeň Boží. Dnes bychom se však ve svém zamyšlení chtěli více zaměřit na plody neboli ovoce Ducha svatého, které mnohdy bereme tak nějak automaticky a které jsou pro náš společný život přece tak moc důležité. Jsou to láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Jak vznešené cíle pro celý život. A přitom k jejich dosažení nepotře-

bujeme ani velký „barák“, ani drahé auto, dostatek peněz na účtu, výhodné postavení, sličnou tvář, prestižní vzdělání, bezproblémové zdraví, skvělé rodiče, skvělého partnera ani mladý/starý věk. Tento duchovní poklad, o který můžeme dnes a denně usilovat je tu pro všechny. Stačí jen vykročit a vytrvat. Tady a teď.

O RADOSTI

Radost, stejně jako smutek, je nakažlivá. Mám přítele, který šíří radost ne proto, že má snadný život, ale proto, že prostě poznává Boží přítomnost uprostřed lidského strádání, svého vlastního i všech ostatních. Kamkoli jde, s kýmkoli se setká, všude je schopen vidět a slyšet něco krásného, něco, za co může být vděčný. Nepřehlíží velký smutek, který ho obklopuje, ani není slepý nebo hluchý k bolestným pohledům či hlasům svých spoluobčanů, ale jeho duše tihne ke světlu v temnotě a k modlitbám uprostřed zoufalého křiku. Jeho oči jsou něžné a hlas má klidný. Není sentimentální. Je realista, ale jeho hluboká víra mu dovoluje poznat, že naděje je skutečnější než zoufalství, víra je skutečnější než nedůvěra a láska je skutečnější než strach. Tento duchovní realismus z něho dělá člověka plného radosti.

Kdykoli ho potkám, pokouším se upoutat jeho pozornost na války mezi národy, hladovění dětí, korupci v politice a podvody mezi lidmi, a tak se ho snažím dojmout naprostou rozpolceností lidské rasy. Ale pokaždé, když se o to pokusím, podívá se na mě svýma něžnými očima plnými soucitu a řekne: „Viděl jsem dvě děti dělit se o chleba a slyšel jsem ženu poděkovat za to, že ji někdo přikryl dekou. Tito prostí, chudí lidé mi dali novou odvahu žít.“

Radost mého přítele je nakažlivá. Čím více jsem s ním, tím víc slunečních paprsků pronikne ke mně skrze mraky. Ano, vím, že slunce je tady, i když je obloha zatažená. Zatímco můj přítel vždycky mluvil o slunci, já jsem stále mluvil o mracích, až do té doby, než jsem poznal, že právě slunce mi umožnilo je uvidět.

Ti, kteří stále mluví o slunci, zatímco chodí pod zamračenou oblohou, jsou nositelé naděje, skuteční svatí našich dní.

Zdroj: www.pastorace.cz,

Henri J. M. Nouwen: Tady a teď, Zvon, Praha 1997, 23-24 ■

Z KÁZÁNÍ PAPEŽE FRANTIŠKA (O strachu a o radosti)

„**Strach** je postoj, který nám škodí. Oslabuje nás, způsobuje zakrnění a paralyzuje. Člověk, který má strach, nedělá nic, neví, co dělat; je koncentrován na sebe, aby se mu nestalo něco zlého. Strach přivádí k egoistickému egocentrismu a paralyzuje. Ustrašený křesťan je člověkem, který nechápe Ježíšovo poselství.“

„Proto říká Ježíš Pavlovi: »Neboj se! Jen mluv a nemlč« (Sk18,9). Strach není křesťanský postoj. Můžeme říci, že je postojem uvězněné, nesvobodné duše, nemající svobodu hledět dopředu, tvořit něco, konat dobro... Stále si říká: »Je tady toto nebezpečí a pak tamto a tohle...« A to je zlozvyk. Strach škodí.“

„Nemít strach znamená žádat o milost odvahy, odvahy Ducha svatého, který nás posílá“ – pokračoval papež: „Existují ustrašené komunity, které vždycky jednají na jistotu. Říkají: »Ne, ne, to nedělejme. To nelze, to se nemůže.« Zdá se jako by měly na vstupní bráně nápis »zakázáno«. Všechno je ze strachu zakázáno. Vstoupíš tam a cítíš ten zkažený vzduch, protože taková komunita je nemocná. Roznemohla se strachem. Nedostatek odvahy způsobuje nemoc komunity.“

Strach je však třeba rozlišovat od „bázně Boží“, která je „svatá, je to bázeň adorace před Pánem. Bázeň Boží je ctnost. Boží bázeň však nezpůsobuje zakrnění, neoslabuje, neparalyzuje: nese dál, vstříc poslání, která dává Pán.

„Vaši **radost** vám nikdo nevezme,“ (Jan 16,22) říká Ježíš. „V těch nejsmutnějších a nejbolestnějších chvílích se radost stává pokojem, zatímco zábava se v bolestné chvíli stává temnotou, tmou. Křesťan bez radosti není křesťanem. Křesťan, který neustále žije ve smutku, není křesťan. Takový křesťan ve chvíli zkoušek, nemoci a různých těžkostí, ztrácí pokoj, něco postrádá.“

„Křesťanská radost není pouhou zábavou, není přechodným veselím. Křesťanská radost je dar, dar Ducha svatého. Umožňuje srdci stále se radovat, protože Pán zvítězil, Pán kraluje, Pán je po pravici Otce, Pán na mne shlédl, poslal mne, obdařil milostí a učinil mne synem Otce... To je křesťanská radost. Křesťan žije v radosti.“

„Také komunita bez radosti je nemocná. Možná bude zábavná, ale onemocněla zesvětštěním, protože nemá radost Ježíše Krista. Když je církev ustrašená a nepřijímá radost Ducha svatého, roznemůže se, onemocní komunity, onemocní věřící.“

„Pozvedni nás, Pane, ke Kristu sedícímu po Otcově pravici, povznes našeho ducha, odejmi nám veškerý strach a daruj nám radost a pokoj.“

Zdroj: Kázání z Domu sv. Marty 15. 5. 2015, převzato z webu české sekce Radio Vaticana, upraveno ■

Učit radosti se můžeme od dětí...

Přísloví

Pták na dvě větve se usazující, na zem spadne.
 Kdo věří, je šťastný. Kdo pochybuje, je moudrý.
 Ničím nemůžeš pomoci tomu, kdo si za vše může sám.

*polské
 maďarské
 kurdské*

Řekli

„Přijmi se takový, jaký jsi: S vědomím, že tváři můžeš dodat krásu svého srdce“.

Guy Gilbert, kněz a spisovatel

„Národy se likvidují tak, že se jim vezme paměť.“

Milan Kundera

Řekli o lásce

V lásce není strach.
 Malá láska je vrozená, velké se musíme učit.
 Jen láska, která se projevuje lidskou blízkostí, relativní není.
 Bůh je láska.

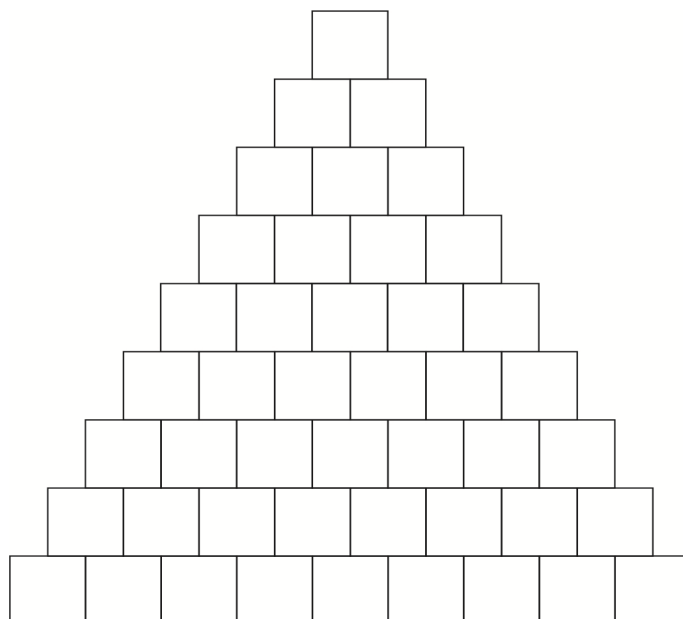
*sv. Jan od Kříže
 Don Bosco
 o. Tomáš Halík
 Bible*

Dvojitý pohled na blízkost

Technika překonala všechny vzdálenosti, ale nevytvořila žádnou blízkost. *Martin Heidegger*
 Bůh je blízkost sama, je nám bližší než naše vlastní srdce. Bůh není žádné „naproti“. Bůh je
 v hlubině každého poctivého vztahu. *sv. Augustin*

Pyramida

Samohláska
 Název písmene M
 Ženské křestní jméno
 Mužské křestní jméno
 Pekařství
 Zdroj vody
 Odrůda jablek
 Bohoslužebné roucho
 Shromáždění poslanců

PASTORACE**Pastorační plán****PASTORAČNÍ PLÁN (na měsíce 2/2 červen – srpen 2023)****Červen:**

Pátek 16. června **slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**

mše sv. v **16.00 v kostele**, po mši sv. modlitba litaní k NSP a svátostné požehnání

Svinovská pouť – slavnost Posvěcení kostela Krista Krále

Pátek 16. června – program před kostelem od 17.30

Sobota 17. června – program před kostelem od 14.00

Neděle 18. června slavnost Posvěcení kostela Krista Krále ve Svinově,

mše sv. v 8.00 a v 10.00, hlavní celebrant P. Leoš Ryška, ředitel Tv-Noe

Pátek 23. června mše sv. v 17.30 s předáváním vysvědčení z náboženství,

po mši sv. opékání špekáčků

Neděle 25. června žehnání automobilů a dopravních prostředků

po mši sv. v 8.00 a 10.00

Červenec – srpen

Pořad bohoslužeb v době prázdnin ve Svinově bude jako obvykle s výjimkou:

Neděle 13. srpna pouť k Panně Marii na Hrabyni

mše sv. ve farním kostele ve Svinově **bude pouze v 8,00**

Poutní slavnosti v okolních farnostech v době prázdnin:

Středa 5. července slavnost sv. Cyrila a Metoděje – pouť v Ostravě-Pustkovci,

mše sv. 9.00

Sobota 15. července poutní slavnost Panny Marie Karmelské ve Slezské Ostravě
mše sv. 7.00; 8.30; 9.30; 11.00 a 17.30

Neděle 23. července – pouť v Polance n/Odrou (svátek sv. Jáchyma a Anny)
mše sv. v 8.30 a svátostné požehnání v 14.00

Neděle 13. srpna pouť k Panně Marii na Hrabyň
mše sv. v 6.00; 7.30; 9.00; 10.30; 18.00 a svátostné požehnání v 14.00

Neděle 27. srpna pouť v Ostravě-Nové Vsi (svátek sv. Bartoloměje)
mše sv. v 10.00

Svátosti a svátostiny

Svátost křtu – svátost manželství – pohřby (2/2 března – 1/2 června 2022)

Křty:

Štěpán Ludvík Maršolek	k. 9. 4.
Jasmína Agáta Vlčková	k. 13. 5.
Jonáš Křiššák	k. 11. 6.

Svatby: 0

Pohřby:

Marie Žilová , r. Dlesková	† 28. 3.
Věra Glabazňová, r. Osmančíková	† 5. 4.
Zdeněk Drastich	† 11. 4.
Rozárie Holingrová	† 13. 4.
Rudolf Teichmann	† 2. 5.

Kostelní sbírky

Plán finančních sbírek (červen – září 2023)

Neděle 18. června, 10. září sbírka na opravy (na splácení dluhu)

Neděle 17. září sbírka na církevní školy

V měsících červenec a srpen se nebude konat žádná účelová sbírka.

Řešení pyramidy: E, EM, EMA, EMAN, PENAM, PRAMEN, PARMANA,
PARAMENT, PARLAMENT

Adresa redakce: Římskokatolická farnost Ostrava-Svinov,
Bílovecká 50/548, 721 00 Ostrava – Svinov, tel. 596/961489

Redakční e-mail: svinovnicek@farnostsvinov.cz

Web: <http://www.farnostsvinov.cz>, registrováno u MK ČR E 15012